

Bruxelles, den 23. november 2018
(OR. en)

14452/18

LIMITE

EF 297
ECOFIN 1079
CODEC 2069
DRS 54
CCG 40

**Interinstitutionel sag:
2017/0270 (COD)**

RAPPORT

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: – Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning
– Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Hen imod fuldførelsen af bankunionen"
= Situationsrapport (status)

SITUATIONSRAPPORT FRA FORMANDSKABET OM ARBEJDET I AD HOC-GRUPPEN VEDRØRENDE STYRKELSE AF BANKUNIONEN

I. INDLEDNING

1. I henhold til Rådets konklusioner om køreplanen for fuldførelse af bankunionen som vedtaget af Rådet den 17. juni 2016 (dok. 10460/16, "køreplanen fra juni 2016") og med afsæt i situationsrapporterne fra hhv. det nederlandske formandskab (dok. 10036/16), det slovakiske formandskab (dok. 14841/16), det maltesiske formandskab (dok. 9484/17), det estiske formandskab (dok. 14808/17) og det bulgarske formandskab (dok. 9819/18) fortsatte Rådet det konstruktive arbejde på teknisk plan med Kommissionens forslag med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS), samtidig med at det overvågede

fremskridtene med hensyn til risikoreducerende og andre foranstaltninger, der er beskrevet i køreplanen fra juni 2016.

2. Ad hoc-Gruppen vedrørende Styrkelse af Bankunionen ("ad hoc-gruppen"), der blev nedsat den 13. januar 2016 (dok. 5006/16), har holdt fire møder under det østrigske formandskab (den 19. juli, 17. september, 12. oktober og 20. november). Det konstruktive arbejde omhandlede EDIS-forslaget og var af teknisk art, da forhandlingerne på politisk plan om EDIS indledes, når der er gjort tilstrækkelige yderligere fremskridt med hensyn til risikoreducerende foranstaltninger, jf. Rådets konklusioner fra juni 2016.
3. Denne situationsrapport er udarbejdet under det østrigske formandskabs ansvar for så vidt angår de synspunkter, delegationerne har givet udtryk for, og med henblik på at imødekomme forskellige anmodninger om en skriftlig oversigt over de fremskridt, som formandskabet har gjort med hensyn til EDIS og foranstaltninger til styrkelse af bankunionen. Rapporten kan ikke påberåbes som bindende for delegationerne, da der er tale om formandskabets vurdering af resultatet af drøftelserne på de pågældende møder. Denne rapport har til formål at sikre kontinuitet og lette det kommende formandskabs arbejde.

II. EDIS-FORSLAGET

A) GENERELLE BETRAGTNINGER

4. Formandskabet fulgte op på det arbejde, som det tidligere nederlandske, slovakiske, maltesiske, estiske og bulgarske formandskab har gjort, med henblik på at gøre størst muligt fremskridt med de udestående tekniske elementer og om nødvendigt også vende tilbage til og bygge videre på de tidligere drøftelser. Det østrigske formandskab fokuserede under arbejdet på grundigt at undersøge de tekniske spørgsmål vedrørende forskellige alternativer til den oprindelige EDIS-model, herunder den hybride model, som formandskabet har forelagt. Gruppen drøftede desuden overgangsaspekter i forbindelse med indførelsen af EDIS, konsekvenserne af EDIS for de medlemsstater, der ikke deltager i bankunionen, alternative foranstaltninger og beregningen af risikobaserede bidrag.
5. Sideløbende overvågede det østrigske formandskab de fremskridt, der er gjort med andre foranstaltninger til risikoreduktion og risikodeling (se afsnit III i denne rapport).

B) VIGTIGSTE SPØRGSMÅL

6. Der mindes om, at det bulgarske formandskab holdt flere drøftelser om de tekniske aspekter af likviditetsstøtte i forbindelse med EDIS-genforsikring på grundlag af de idéer, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse fra oktober 2017, og obligatorisk långivning mellem nationale indskudsgarantiordninger. To uofficielle dokumenter om genforsikring fra Kommissionens tjenestegrene og to uofficielle dokumenter om obligatorisk långivning fra formandskabet dannede grundlag for undersøgelsen af de tekniske aspekter i den forbindelse. Under konstruktive tekniske drøftelser identificerede medlemsstaterne en række mulige fordele og ulemper. En gruppe af medlemsstater var enige med forslaget om at undersøge yderligere tekniske karakteristika i tilknytning til genforsikringsmodellen, mens andre medlemsstater støttede tilgangen med obligatorisk långivning. Samlet set tegnede der sig ingen klar konsensus om de ønskede tekniske karakteristika, uden at dette berører resultatet af de politiske drøftelser. Flere gjorde gældende, at genforsikring eller obligatorisk långivning udelukkende kan være en model for en eventuel "første fase" af EDIS, og at målet bør være en fuldt udbygget EDIS. Nogle få understregede, at udtryk som "faser" er vildledende og bør undgås, da de synes at indebære, at der vil være flere faser, som Kommissionen har foreslået, men som Rådet endnu ikke har truffet afgørelse om.
7. Som et alternativ og for at fremme drøftelserne i Ad hoc-Gruppen vedrørende Styrkelse af Bankunionen foreslog formandskabet at udforske de tekniske karakteristika ved en hybrid løsning – en kombination af to modeller for likviditetsstøtte, der blev drøftet under det bulgarske formandskab: genforsikring baseret på idéerne i Kommissionens meddelelse fra oktober 2017 og obligatorisk långivning.

- **Den hybride model**

8. I den hybride model for likviditetsstøtte under EDIS bliver indskudsgarantiordningen ved med at være forankret på nationalt plan, samtidig med at der medtages en komponent på europæisk plan og elementer fra konceptet obligatorisk långivning. Modellen omfatter elementer, der er blevet fastlagt i de uofficielle dokumenter fra det bulgarske formandskab og Kommissionens tjenestegrene, og tager samtidig hensyn til medlemsstaternes bemærkninger. Ligesom disse to modeller ville en hybrid model omfatte likviditetsstøtte, men ikke dækning af tab.
9. Denne model vil indebære en opdeling mellem Indskudsforsikringsfonden (DIF), der findes på centralt plan, og de midler, der fortsat findes i de nationale indskudsgarantiordninger. De nationale indskudsgarantiordninger skal opbygge deres midler indtil et målniveau, der vil blive udstukket i politiske retningslinjer, for eksempel 0,4 % af de dækkede indskud. Derefter skal de nationale indskudsgarantiordninger begynde at overføre bidrag til Indskudsforsikringsfonden, indtil der er nået et samlet mål på 0,8 % i henhold til et foruddefineret middelopbygningsforløb. I denne model skal Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) beregne og forvalte bidragene til Indskudsforsikringsfonden, mens de nationale indskudsgarantiordninger skal fakturere og opkræve bidrag til Indskudsforsikringsfonden og overføre dem dertil.
10. Beregningen af de risikobaserede bidrag til den nationale indskudsgarantiordning vil være baseret på den risiko, som banken har påtaget sig, set i forhold til alle de banker, der er tilsluttet den nationale indskudsgarantiordning. Beregningen af de risikobaserede bidrag til Indskudsforsikringsfonden vil være baseret på risikoen set i forhold til alle banker i bankunionen.
11. En national indskudsgarantiordning, der oplever likviditetsmangel, vil kunne anmode om likviditet fra Indskudsforsikringsfonden efter først at have anvendt sine egne midler op til det krævede målniveau. Hvis Indskudsforsikringsfonden er tømt, vil Den Fælles Afviklingsinstans kunne anmode om yderligere likviditet til Indskudsforsikringsfonden gennem obligatorisk långivning fra de andre nationale indskudsgarantiordninger. Den Fælles Afviklingsinstans skal koordinere, inddrive og forvalte lånene fra de andre nationale indskudsgarantiordninger til Indskudsforsikringsfonden og udbetale de finansielle midler til den nationale indskudsgarantiordning, der har behov for dem. Som en sidste udvej kan Den Fælles Afviklingsmekanisme også gives mulighed for at låne på kapitalmarkederne.

12. Med forbehold af politiske retningslinjer kan der fastsættes et loft over det likviditetsstøttebeløb, som en national indskudsgarantiordning, der har behov for midler, kan anmode Indskudsforsikringsfonden om, og/eller et loft over de nationale indskudsgarantiordningers forpligtelser i form af obligatorisk långivning. Ligeledes vil der kunne opkræves renter for likviditetsstøtte.
13. En national indskudsgarantiordning vil skulle tilbagebetale al modtaget likviditetsstøtte i følgende rækkefølge: først til Indskudsforsikringsfonden, som skal betale tilbage til de andre nationale indskudsgarantiordninger, der har stillet likviditet til rådighed gennem obligatorisk långivning. Efterfølgende vil Indskudsforsikringsfondens egne midler blive genopbygget. Til sidst skal den nationale indskudsgarantiordning genopbygge sine egne midler. Det ville være nødvendigt at opkræve ex post-bidrag samt at anvende inddrivelser fra insolvensbehandlingen.
14. Under den hybride model vil medlemsstater, der tiltræder bankunionen på et senere tidspunkt, skulle opfylde alle relevante lovkrav og overføre finansielle midler i overensstemmelse med de nuværende finansielle mål for Indskudsforsikringsfonden. Flere medlemsstater anførte, at de foretrak en konstruktion, der ville sikre ligebehandling for nye tiltrædelseslande.
15. Kommissionens tjenestegrene og flere medlemsstater udtrykte tilfredshed med drøftelserne om denne model, der blev anset for nyttig til at komme videre i forhandlingerne. Nogle medlemsstater understregede behovet for at koncentrere drøftelserne i arbejdsgruppen om en "ren likviditetsløsning". Flere medlemsstater erklærede sig kun villige til yderligere drøftelser om den hybride model for EDIS, hvis den skulle opfattes som en overgangsfase, som fører til en fuldt udbygget EDIS, hvor der fastsættes en klar tidsfrist for dens gennemførelse på politisk plan. Nogle medlemsstater fremhævede, at en eventuel EDIS-model ikke bør føre til en lavere beskyttelse af indskyderne end i den nuværende løsning med nationale indskudsgarantiordninger. Nogle få medlemsstater kritiserede den hybride models kompleksitet og foretrak at drøfte en model, der gnidningsløst kan føre til fuldstændig gensidiggørelse.

16. Der var forskellige opfattelser af de tekniske detaljer af den hybride model. Medlemsstaterne var enige med formandskabet i, at fastsættelsen af parametre er afgørende for modellen og et emne, der skal drøftes på politisk plan.

- **Overgangsaspekter**

17. I Kommissionens meddelelse fra oktober 2017 blev der fremført den idé, at en gradvis indførelse af EDIS og påbegyndelsen af dækning af tab i anden fase af EDIS kan sammenkædes med visse betingelser, der skal vurderes, eventuelt gennem en målrettet gennemgang af aktivernes kvalitet (AQR) for at håndtere misligholdte lån og aktiver på niveau 3¹.

18. Dette spørgsmål blev behandlet i følgende rækkefølge. Først blev forskellige overgangsmodeller i kølvandet på den målrettede gennemgang af aktivernes kvalitet drøftet på baggrund af et uofficielt dokument fra formandskabet. Under hensyntagen til vurderingen af betingelserne kan EDIS starte på et bank-til-bank-grundlag, et medlemsstat-til-medlemsstat-grundlag eller via en fælles overgangsproces. De fleste medlemsstater støttede tanken om en fælles start for at undgå fragmentering af bankunionen. Kommissionens tjenestegrene gjorde opmærksom på, at en fælles overgang er den eneste løsning, der er forenelig med de grundlæggende principper for bankunionen.

19. Der var dog delte meninger om en målrettet gennemgang af aktivernes kvalitet i forbindelse med EDIS.

20. Kommissionens tjenestegrene fremlagde et uofficielt dokument, hvori de foreslog en målrettet tilgang i forhold til de deltagende banker, der skal udvælges på grundlag af effektivitetskriterier for gennemgangen af aktivernes kvalitet, risikoniveauet og bankernes repræsentativitet af bankunionssystemet.

¹Aktiver og passiver på niveau 3 er finansielle aktiver og passiver, der ikke er noteret på et aktivt marked, og som værdiansættes ved hjælp af væsentlige ikkeobserverbare input.

21. En række delegationer mindede om behovet for tilstrækkelig risikoreduktion i banksektoren i overensstemmelse med køreplanen fra juni 2016, inden en eventuel overgang overvejes, og mindede om, at en gennemgang af aktivernes kvalitet kan bibringe markederne troværdighed og gennemsigtighed. Andre medlemsstater mente, at drøftelsen om en gennemgang af aktivernes kvalitet er for tidlig, da der hidtil ikke er opnået politisk enighed om udformningen af EDIS eller eventuelle faser, og to medlemsstater var i det hele taget imod enhver drøftelse om en gennemgang af aktivernes kvalitet i forbindelse med EDIS.
22. Medlemsstaterne havde delte meninger om selve den foreslåede tilgang. Nogle medlemsstater mente, at den foreslåede gennemgang af aktivernes kvalitet vil sikre lige vilkår for banker, der deltager i EDIS. Efter deres mening er forskellene i banksektoren i alle medlemsstaterne, hvad angår aktivernes risikoniveau, en af de største hindringer for oprettelsen af EDIS. Andre medlemsstater var imod enhver gennemgang af aktivernes kvalitet, der fører til differentieret overgang og dermed forværrer den finansielle fragmentering, og understregede behovet for en fælles overgang for alle deltagende medlemsstater.
23. Medlemsstaterne havde ligeledes forskellige holdninger til anvendelsesområdet og de foreslåede udvælgelseskriterier. De fleste medlemsstater var enige i, at ECB skal have en vigtig rolle i gennemførelsen af en eventuel gennemgang af aktivernes kvalitet, og nogle tilføjede, at der er behov for at inddrage de nationale kompetente myndigheder.
24. Der blev ikke aftalt nogen umiddelbar opfølgning af denne specifikke drøftelse med det sigte at afvente resultatet af de politiske drøftelser af udformningen af EDIS.

- **Indskyderforrang**

25. Artikel 108 i direktivet om genopretning og afvikling af banker (BRRD) indførte en vigtig ændring i prioritetsrækkefølgen ved insolvens for banker under afvikling ved at indføre en forrang for dækkede indskud og for indskudsgarantiordninger i forhold til almindelige usikrede passiver og berettigede indskud.
26. Indskyderforrangen har i betydelig grad øget nationale indskudsgarantiordningers chancer for at inddrive deres fordringer ved insolvens i deres helhed. Den har derfor stor betydning i forbindelse med EDIS og mere specifikt med hensyn til udbetalinger ved insolvens, eftersom den kan begrænse eller hindre tab ved at øge chancerne for at inddrive alle midler under insolvensbehandling.
27. I denne forbindelse drøftede ad hoc-gruppen Kommissionens tjenestegrenes uofficielle dokument om virkningen af forrangen for dækkede indskud som en sikkerhedsforanstaltning for indskudsgarantien.
28. Kommissionens tjenestegrene forklarede den relative placering af indskudsgarantiordningens krav i kreditorrækkefølgen i forhold til krav, der er placeret højere i prioritetsrækkefølgen, og dermed har forrang til fyldestgørelse fra konkursboet. De fremlagde også en yderligere analyse på baggrund af bankers hæftelsesstruktur, som viste en høj sandsynlighed for inddrivelse af sådanne insolvensfordringer.
29. I betragtning af de begrænsede reaktioner fra delegationerne vedrørende dette emne har det østrigske formandskab besluttet ikke foretage en opfølgning på de næste møder i ad hoc-gruppen i 2018.

- **Alternative foranstaltninger**

30. Under det østrigske formandskab og som opfølgning af arbejdet under det forrige formandskab fortsatte drøftelsen om de alternative foranstaltninger i artikel 11, stk. 6, i direktivet om indskudsgarantiordninger. I henhold til denne bestemmelse kan medlemsstaterne også tillade, at deres indskudsgarantiordninger kan anvendes til at finansiere foranstaltninger med henblik på at bevare indskydernes adgang til dækkede indskud, herunder overførsel af aktiver og passiver og overførsel af indskudsbeholdning i forbindelse med national insolvensbehandling, forudsat at de omkostninger, som afholdes af indskudsgarantiordningen, ikke overstiger nettoværdien af at holde dækkede indskydere i de pågældende kreditinstitutter skadesløse.
31. Efter anmodning fra enkelte medlemsstater under mødet i ad hoc-gruppen under det bulgarske formandskab forelagde Den Fælles Afviklingsinstans sin analyse af, hvorvidt transaktionen til finansiering af alternative foranstaltninger kan være mindre dyr for indskudsgarantiordningerne i forhold til udbetaling i forbindelse med afvikling.
32. Den Fælles Afviklingsinstans konkluderede, at navnlig for så vidt angår banker, der har et solidt indskudsgrundlag, og afhængigt af tabenes omfang, kan der være omstændigheder, der gør, at der er et billigere scenarie, og alternative foranstaltninger ville derfor være et nyttigt ekstra redskab at have i indskudsgarantiordningerne i forbindelse med EDIS. Kommissionens tjenestegrene og enkelte medlemsstater delte dette synspunkt, mens andre medlemsstater fortsat var imod at finansiere alternative foranstaltninger med europæiske midler og understregede, at eventuelle midler på europæisk plan kun må anvendes til at finansiere udbetaling af dækkede indskud.

- **Metoden med risikobaserede bidrag**

33. Formandskabet fortsatte arbejdet med at udvikle en metode til beregning af risikobaserede bidrag baseret på en dataindsamling, som Kommissionens tjenestegrene havde iværksat. Det undersøgte, hvordan metoden med risikobaserede bidrag fungerer i genforsikringsfasen.
34. Under det østrigske formandskab drøftede medlemsstaterne spørgsmålet om referenceværdien. Under drøftelsen støttede de fleste medlemsstater den nationale referenceværdi i tråd med forslaget fra 2015. Nogle medlemsstater foretrak dog at anvende bankunionens referenceværdi i genforsikringsfasen. Én medlemsstat foreslog at anvende en "hybrid referenceværdi" baseret på både en national referenceværdi og en bankunionsreferenceværdi, og flere medlemsstater var åbne over for at drøfte en sådan mulighed yderligere.

- **EDIS' konsekvenser for det indre marked**

35. På mødet i ad hoc-gruppen den 19. juli 2018 forelagde Kommissionen de kvantitative og kvalitative elementer i analysen af EDIS' konsekvenser for de medlemsstater, der ikke deltager i bankunionen. Den fulgte op på en anmodning fra flere delegationer til formandskabet om at sikre ligebehandling af medlemsstater i euroområdet og medlemsstater uden for euroområdet i EDIS-forslaget. Alle medlemsstater hilste oplægget velkomment.

36. På mødet i ad hoc-gruppen den 20. november forelagde Kommissionen og Det Fælles Forskningscenter (JRC) de første resultater af den kvantitative analyse, som viste, at de medlemsstater, der ikke deltager i bankunionen, vil have fordel af den diversificering, der opnås under EDIS, og at antallet af tilfælde af likviditetsmangel vil blive reduceret væsentligt. Analysen var baseret på data indsamlet af Kommissionen i forbindelse med udviklingen af metoden til beregning af risikobaserede bidrag. Under drøftelsen i ad hoc-gruppen så medlemsstaterne med tilfredshed på Kommissionens oplæg som et første skridt i analysen af EDIS' indvirkning på det indre marked, men de satte spørgsmålstejn ved antagelserne i analysen, navnlig at minimumsmålniveauet for dækkede indskud med henblik på simuleringen blev fastsat til 0,8 % som i direktivet om indskudsgarantiordninger i stedet for til det faktiske finansieringsniveau, som i nogle medlemsstater ligger over minimumsmålniveauet. Desuden anmodede flere medlemsstater om, at yderligere analyser har fokus på EDIS' konsekvenser for det indre marked som helhed og ikke kun på konsekvenserne for de enkelte medlemsstater, som ikke deltager i bankunionen. Enkelte medlemsstater anmodede også om en analyse af de forskellige EDIS-udformningers indvirkning på det indre marked og om, at analysen af likviditetsmangel suppleres med analysen af tab. Efter det oplæg, som blev vedtaget på mødet i ad hoc-gruppen i juli, forelagde Kommissionen også planer for den kvalitative del af analysen.

- **Bidrag til drøftelse af køreplanen med henblik på at indlede politiske drøftelser om EDIS**

37. Ad hoc-gruppen drøftede et uofficielt dokument fra formandskabet, der indeholder en sammenligning af alle tre modeller for likviditetsstøtte, som indtil videre er blevet analyseret i ad hoc-gruppen: genforsikringsfasen som i Kommissionens meddelelse fra oktober 2017, obligatorisk långivning som forelagt af det bulgarske formandskab samt den hybride model som forelagt af det østrigske formandskab. Det uofficielle dokument gav også en vis indikation af en mulig vej fremad og udviklingen af hver model. Formanden for EFC/EWG havde anmodet om rapporten som et bidrag til drøftelserne af køreplanen med henblik på at indlede politiske drøftelser om EDIS og som en opfølgning af eurotopmødet i juni 2018.

38. Det er værd at bemærke, at der er en række ligheder mellem de tre modeller. Det gælder bl.a. kravet om, at nationale indskudsgarantiordninger skal have opbrugt deres midler på nationalt plan (op til det beløb, der er fastlagt i middelopbygningsforløbet), inden de kan anmode om likviditetsstøtte. Adgang til likviditetsstøtte er også betinget af, at de gældende retlige rammer er overholdt, mens tilbagebetalingsperioden er underlagt regelmæssig overvågning.
39. Der blev draget flere vigtige konklusioner på grundlag af det uofficielle dokument. Selv om de tre modeller er konceptuelt forskellige, beror de vigtigste forskelle i deres økonomiske aspekter på fastsættelsen af parametrene. Fordelingen af midler mellem det nationale og det europæiske plan og/eller fastsættelsen af lofter afgør i vid udstrækning modellens karakter. Med hensyn til de operationelle aspekter og indvirkningen på tilliden hos indskyderne vil tilgængeligheden af midler på centralt plan muligvis kunne styrke robustheden i tilfælde af udbetaling, hvilket flere medlemsstater anerkendte. En sådan central fond vil dog kunne medføre højere gennemførelses- og driftsomkostninger end obligatorisk långivning inden for et netværk af nationale indskudsgarantiordninger. De tre modeller er forskellige med hensyn til, om de kan udvikle sig i retning af tabsdeling, som kan være lettere at implementere med modeller med en eksisterende fond på centralt plan. En grundig analyse af udviklingen i retning af tabsdeling indgik dog ikke i drøftelserne i ad hoc-gruppen.
40. Sammenligningen af de drøftede modeller for likviditetsstøtte under EDIS blev behandlet på mødet i EWG+ den 25. oktober og i Eurogruppen+ den 5. november, men der blev ved den lejlighed ikke opnået fremskridt med udformningen af EDIS.

III. OVERVÅGNING AF FREMSKRIDT MED RISIKOREDUCERENDE FORANSTALTNINGER I HENHOLD TIL ØKOFINRÅDETS KØREPLAN FRA 2016

A) BANKPAKKEN

41. Den 23. november 2016 forelagde Kommissionen en pakke af lovgivningsmæssige forslag om risikoreducerende foranstaltninger, som omfatter følgende fem forslag om ændring af gældende lovgivning:

- forslag til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsselskaber, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav ("CRR-forslaget")
- forslag til direktiv om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger ("CRD-forslaget")
- forslag til direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU ("BRRD") og andre direktiver så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet ("BRRD-forslaget")
- forslag til direktiv om ændring af BRRD for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens ("forslag om bankkreditorrækkefølgen")

- forslag til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 ("SRMR") for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet ("SRMR-forslaget").

42. Den 25. oktober 2017 nåede Rådet og Europa-Parlamentet til politisk enighed om to af elementerne i pakken, som blev hastebehandlet: et udkast til direktiv om ændring af BRRD for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens og et udkast til forordning om overgangsordninger i forbindelse med IFRS 9 og store eksponeringer.
43. Rådet nåede frem til en generel indstilling om resten af lovgivningsforslagene i pakken på Økofinrådets samling den 25. maj 2018.
44. Europa-Parlamentet vedtog sit politiske mandat om forslagene om risikoreducerende foranstaltninger på plenarmødet i juni 2018. Den første trilog med Parlamentet begyndte den 11. juli.
45. De sidste triloger om bankpakken fandt sted den 21. og 22. november.
46. Økofinrådet bliver på samlingen den 4. december anmodet om at godkende resultaterne af trilogerne.

B) FORANSTALTNINGER TIL BEHANDLING AF MISLIGHOLDTE LÅN

47. Som reaktion på Rådets opfordring til yderligere foranstaltninger for at tackle problemet med misligholdte lån i EU som anført i dets handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa fra juli 2017 fremsatte Kommissionen i marts 2018 forslag om en pakke af foranstaltninger med henblik på at løse problemerne med misligholdte lån, herunder:

- et forslag til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer for nyudstedte lån, der senere bliver misligholdt (forslag om tilsynsmæssig bagstopperordning for misligholdte lån). Denne foranstaltning vil få bankerne til at afsætte tilstrækkelige midler til dækning af risici i forbindelse med fremtidige misligholdte lån
- et forslag til direktiv om kreditsevirsomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse. Denne foranstaltning tager sigte på at give bankerne en effektiv mekanisme til udenretlig låneinddrivelse fra sikrede lån og at tilskynde til udvikling af sekundære markeder, hvor banker kan sælge deres misligholdte lån til investorer og gøre brug af specialiserede kreditsevirsomheder
- et uofficielt dokument fra Kommissionens tjenestegrene med en plan for oprettelse af nationale porteføljeadministrationsselskaber. Dette dokument indeholder ikkebindende vejledning til de nationale myndigheder om, hvordan de kan oprette porteføljeadministrationsselskaber til håndtering af misligholdte lån.

48. Gruppen vedrørende Finansielle Tjenesteydelser indledte drøftelser om de lovgivningsmæssige elementer af pakken om misligholdte lån den 20. april 2018.
49. Det østrigske formandskab fortsatte de drøftelser, der var blevet indledt under det bulgarske formandskab om forslaget om den tilsynsmæssige bagstopperordning for misligholdte lån. Medlemsstaterne nåede til enighed om en generel indstilling til forslaget den 31. oktober 2018 (ST 13570/18). Forhandlingerne med Europa-Parlamentet bør starte, så snart Parlamentets politiske mandat er vedtaget.
50. Kommissionens forslag til direktiv drøftes fortsat i Rådets arbejdsgruppe. Medlemsstaterne udtrykte en vis støtte til at indføre en mekanisme for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse til realisering af sikkerhedsstillelse på EU-plan, men der er dog fortsat behov for at arbejde videre med hjælp fra juridiske eksperter.
51. De fleste medlemsstater gik ind for Kommissionens forslag, hvad angår udviklingen af sekundære markeder for salg og køb af lån, herunder misligholdte lån, og fremme af kreditserVICering på tværs af grænserne. Det østrigske formandskab agter at gøre så store fremskridt som muligt med denne del af direktivet med henblik på at nå frem til en delvis generel indstilling inden årets udgang.

C) OVERVÅGNING AF FREMSKRIDT MED ANDRE FORANSTALTNINGER

Ud over drøftelserne af EDIS-forslaget overvågede ad hoc-gruppen i overensstemmelse med sit mandat arbejdet med andre foranstaltninger til styrkelse af bankunionen:

- på mødet den 17. september og 12. oktober gjorde formandskabet status over "bankpakken"
- på mødet den 12. oktober opfordrede formandskabet Kommissionen til at opdatere arbejdsgruppen om arbejdet vedrørende "insolvensdirektivet"². Det lykkedes justitsministrene at nå til enighed om en delvis generel indstilling til "insolvensdirektivet" på samlingen i Rådet den 4. juni
- endelig blev ad hoc-gruppen orienteret om status i drøftelserne i Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser om indikatorerne til at måle fremskridt med hensyn til risikoreduktion i forbindelse med indførelsen af bagstopperordningen i Den Fælles Afviklingsfond (SRF) forud for udløbet af overgangsperioden, som krævet i formand Mário Centenos skrivelse af 25. juni 2018 til formand Donald Tusk.

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU.

IV. KONKLUSIONER

Det østrigske formandskab opfordrer Rådet til at notere sig denne rapport med henblik på at opnå yderligere fremskridt med dette arbejde.

Det rumænske formandskab opfordres til at bygge videre på de opnåede fremskridt, når det overtager formandskabet, og fortsætte arbejdet hen imod en styrkelse af bankunionen ved at tage fat på de forskellige arbejdsopgaver, der blev fastlagt i køreplanen fra juni 2016.
